

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 4

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_15-shoot-idm139735995014528/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden

en Dronning fra en eller anden Verdensdel, hun havde fire hvidklædte Tjenerinder, som var placeret ved de Søjler, som holdt Taget. Derefter fulgte en meget stor Karre, trukket af 10 Okser, hvorpaa der var opbygget et meget stort Stillads af Brædder, Lægter, Vinduesrammer, Døre og alle mulige Slags Snedkerredskaber; det var nemlig en Tømmerhandler, der havde fixet [*to fix, ordne*] den Vogn, og i Toppen af Læsset sad han selv tilligemed et Par Negre. Derefter fulgte en uendelig Mængde af Vogne, og alle unge Mennesker fra Land og By sluttede Toget til Hest.

Vi fulgte nu Toget til Festpladsen, hvor der ved Indgangen var bygget en meget smagfuld Port. Efter at Dronningen og de øvrige høje Personer var stegget af Vognene, vandrede hele Toget med Musik i Spidsen op til Dansepladsen, som var meget smagfuldt lavet; en Rundkreds af ti store Træer dannede tilsammen Loftet til hele Pladsen. Ankommen her besteg en Advokat Talerstolen og holdt en meget lang Tale om *Colorado Co.'s* [*Co, County, Grevskab, engelsk og nordamerikansk politisk Landsinddeling*] frugtbare Egne, dets herlige Folk og dets prægtige Kvæg. Han sluttede sin Tale med, at han troede ikke, der var et Land i Verden, hvor de havde saa godt Kvæg, saa yndige unge Piger og saa fede Pattebørn som i *Colorado Co.* Jeg tror imidlertid nok, hvis jeg havde kunnet det engelske Sprog godt, og jeg havde holdt en Tale om den danske Kvinde og vor store Udførsel af Fedekvæg til England og Fedesvin til Tyskland, at jeg da kunde faa ham til

at tage hans Ord tilbage, men heldigvis kunde jeg ikke saa meget Engelsk.

Da denne alvorlige Del af Festen var forbi, begyndte Ringridninger, som foregaar omtrent ligesom hjemme. Om Aftenen Kl. 6 begyndte Dansen, og hele Pladsen var da oplyst med kulørte Lamper. Her var jeg ikke godt til Mode, thi de amerikanske Piger vil ikke danse med en Herre, før de er præsenteret for vedkommende; men her kom den ærede Taler, Advokaten, mig til Hjælp. Jeg stod nemlig og betragtede de Dansende, da fik jeg et let Slag paa Skulderen; da jeg vendte mig om, ser jeg den ærede Taler fra om Formiddagen; han bad mig imidlertid undskylde, for han havde taget Fejl, han søgte en ung Mand, som han ønskede at præsentere for en Dame, han ønskede at gøre alle bekendte med hinanden, saa de alle kunde møde dem. Jeg spurgte ham nu, om han ikke kunde præsentere mig for nogle unge Piger, da jeg ikke kendte nogen af dem, der var til Stede her, hvortil han svarede Jo, og da han havde faaet mit Navn at vide, præsenterede han mig for en hel Del Misser, og fra den Tid morede jeg mig rigtig godt.

Saasnart vi endte en Dans, spadserede vi omkring paa Gulvet med vor Dame under Armen og konverserer og vifter dem, alt hvad vi kan; vi vedblev med Dansen til Kl. 1 og var saa hos Engelsted om Natten, da det var for langt at gaa hjem. Den næste Dag begyndte vi igen Kl. 9 om Morgenen med at danse, men maatte stoppe, da det var for varmt. Vi gik nu hen og besaa en stor Præmieskydning, som